

PAUL DE NEVE

EEN AANGESPOELDE PALLIETER

We waren recent te gast bij Paul en Sientje in hun nieuwe woonst in de Pannenstraat, recht tegenover het museum Sincfala, of zoals velen zeggen : de gemeenteschole.

Hoewel de verhuis nog niet volledig verwerkt is en een en ander nog in de verhuisdozen zit gingen we toch naar huis met heel wat documentatie, waar we gretig gebruik van maken.

En wat drinkt ge ? In 't begin koffie en tegen middernacht een witje voor smidje...

Was de fles Smeets op het einde half vol of half leeg... wie zal het zeggen ?

Wie is Paul eigenlijk ?

Een vinnig mannetje uit Oost-Vlaanderen met baardje en sigaret, dat zoveel werkt als hij praat en zich ten volle engageerde in de lokale gemeenschap zodat hij de eretitel Heistenaar dubbel en dik verdient.

Hij is nu op rust maar kampt nog steeds met gebrek aan tijd.

De roots liggen in Maldegem.

Paul is zoon van een onderwijzer die later hoofdonderwijzer of directeur werd. Zijn eigen beroepsloopbaan is dus identiek aan die van zijn pa.

Als kind op de lagere school speelde hij reeds poppenkast voor gans de straat.

Hij installeerde zich in het "waskot" en had reeds op prille leeftijd zijn eigen zaal.

Het toegangsgeld bedroeg toen een halve frank.

Paul zorgde ervoor dat de duivel in elk verhaal voor kwam. De duivel woonde natuurlijk in de hel waar er altijd vuur is en dus ook veel rook.

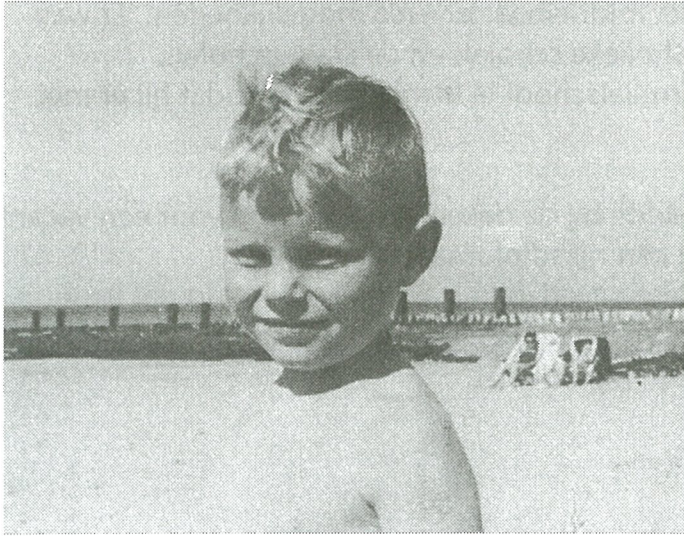
Die rook maakte hij door het aansteken van sigaretten.

Zijn vader gaf hem graag wat sigaretten want zijn zoon was goed en creatief bezig.

Wat de brave man niet door had was het feit dat Paul die sigaretten ook effectief oprookte en er de basis legde van zijn verslaving...

Paul liep lagere school in Maldegem en het middelbaar in Eeklo.

Daar kwam hij in contact met Heiko Kolt, een vluchteling uit Estland. Die Heiko Kolt was een zeer vermaard danser en legde de basis van zeer veel groepen en ensembles die dansten en vlaggen zwaaiden in Vlaanderen.

Paul kreeg er de smaak te pakken en zou hier de basis krijgen voor zijn verdere activiteiten rond dans, mime en toneel.

Op dat vlak was Paul, net als zijn vader, zeer actief en werd er opgetreden vooral in het teken van de Vlaamse feesten.

In die tijd had elke school een toneelgroep en werden er zeer geregeld 'stukjes' opgevoerd, maar ook heuse toneelstukken : in 't wroede en in 't sotte.

Later volgde Paul school bij de frères in Brugge (de Broeders Xaverianen zoals er in Heist ook waren).

Daar werd hij lid van de SFX Keurgroep, wat later het ensemble AGLAJA zou worden.

Paul als evenbeeld van "de witte"

Om onderwijzer te worden waren er na het middelbaar diverse mogelijkheden. Er was wel een verschil in opleiding tussen de katholieke scholen en de staatscholen. Paul koos voor de korte pijn en volgde normaalschool te Blankenberge zodat hij er met één jaar vanaf was !

Dit zou hem later nog parten spelen.

Toen hij zich als pas afgestudeerde aanmeldde bij de deken in Maldegem voor een vacante plaats, werd hem dit geweigerd omdat hij een rijksdiploma had...

Gelukkig wist de Provinciaal van de Broeders Xaverianen broeder Edwin nog dat Paul steeds katholieke scholen had bezocht en zo kon Paul beginnen bij de broeders in Heist in het derde en later vierde leerjaar, tot aan zijn legerdienst.

Meester Paul

Na zijn legerdienst werd Paul godsdienstleraar of catechist in de gemeenteschool te Knokke.

Na tien jaar werd hij in dezelfde gemeenteraad ontslagen als godsdienstleraar en aangesteld als onderwijzer.

Na een tijdje les te hebben gegeven in de Edward Verheyestraat muteerde hij naar Zevenkote.

Het waren de mooiste jaren uit zijn carrière, waar hij samen met meester Rik Heuzel het wijkschooltje verder liet open bloeien.

Het schooltje groeide en Paul groeide mee en zo had hij eens vier jaar na mekaar dezelfde klas omdat hij steeds met hen mee ging naar de volgende klas.

Mijnheer de directeur

De laatste vijf jaar van zijn beroepsloopbaan was Paul, net als zijn vader indertijd, directeur. Een mooie afsluiting en een blijk van waardering vanwege de werkgever !

Nu geniet Paul van een (alles behalve) rustig pensioen en is hij zeker niet in het zo gevreesde zwarte gat gevallen.

Hij blijft actief op diverse domeinen, waarover we het hierna in geuren en kleuren nog zullen hebben.

Regelmatig trekt hij met Sientje naar de Ardennen aan de oevers van de Ourthe, waar ze genieten van de natuur en de rust.

Maar stil zitten is aan hen niet besteed en beiden zijn ze fervente vissers. Sientje is kampioene in het vangen... en Pol in het bereiden...

Vliegvisserij met speciale techniek in de Ourthe

De Chiro

In de jaren vijftig richtte frère Stanislas de Chiro op. Een bloeiende jeugdbeweging in uniformen die wel wat paramilitair aandeden. Om de kas te spijzen deed men het jaar door bij de frères papierslag. Toen kon men het opgehaalde papier verkopen voor soms méér dan 1 fr de kilo !

Met het geld kocht men instrumenten voor de speelschaar.

Maar met het verdwijnen van frère Stanislas verdween ook de Chiro, en verdwenen ook alle instrumenten.

En toen kwam Paul.

Hij richtte de Chiro opnieuw op in 1968 in nauwe samenwerking met EH Van Assel. Mannen van het eerste uur waren ondermeer Jan De Corte, Marc Berkers en Eddy Christiaens.

Opnieuw verschenen de bruine hemden met oranje das in formatie in de straat en op een bepaald moment telde de groep 60 leden.

Voor de jongeren was het een zinnig tijdverdrijf en werden ook fysieke inspanningen gevraagd... het was niet voor doetjes.

Een memorabele tocht was de wandeling in de winter naar de gestrande radioboot Uilenspiegel. Pol begeleidde de groep alléén tot in Cadzand... en terug. Bij de terugtocht kwamen ze in een heuse sneeuwstorm terecht.

Leider en leden hebben het overleefd, dank zij de warme chocomelk in het lokaal "De Tap" in de Kerkstraat.

De Wullok

Was er veel voor de kinderen op de lagere school, dan bleek er voor de ontspanning van de jongeren en de adolescenten weinig of niets te bestaan.

Vroeger was er "De Tap" in de Kerkstraat, en de jeugdclub Americana van mijnheer Vandendriessche, maar daarmee was dan ook alles gezegd.

Een nieuwe tendens was de oprichting van jeugdclubs waar men naast gezellig samenzijn en een pintje drinken ook aan zinnig tijdverdrijf werd gedaan.

Allerhande sporten, foto- en diaclub, keramiek, handvaardigheden, voordrachten, poëzie, discussiemomenten, filmforum, gespreksavonden, thema-avonden...

Paul De Neve zag het nog maar eens zitten en samen met Jan De Corte, Vera Rappé, Marianne Warnier, Annemie Creyf en Frank Goeminne e.a. werd De Wullok opgericht.

Bestuursvergadering met Paul, Lut Monballyu, Marleen Dyserinck, Marcel Rappé en Annemie Creyf

Koken kost geld en er moest dus geld in de lade komen. Dus organiseerde men een bal. Dit was niet naar de zin van sommige bestuursleden en zij verlieten de zaak, maar anderen kwamen en de club groeide en bloeide en de bals werden legendarisch.

En wie draaide de muziek : Paul natuurlijk... en zo zou disco Pallieter ontstaan.

Eerst was de Wullok gevestigd in de kelder van moeder Piroshka (Hermans-Lybaertstraat). Zij had een schoenhandel op De Bolle én een zaak op de Zeedijk.

Dan trok men naar de Rerum Novarum van Remi Dekeyzer in wat koterij van het vroegere hotel.

Tenslotte vond men onderdak in de oude brouwerij Van Besien, naast de pastorie. Het was een prachtig initiatief en bracht heel wat creatieve jongeren samen. Velen zijn vrienden gebleven voor het leven (velen vonden er hun halve trouwboek...) en af en toe komt een harde kern nog wel eens samen.

Zeer memorabel waren de zondagmiddagbabbels "de palaver" waar de jongeren zich verdiepten in de grote wereldproblemen en er hun persoonlijke visie naar voor brachten.

Ook tijdens de verkiezingsperiodes was het hectisch, want dan kregen de kandidaten een forum en werden ze aangesproken door hun supporters en door de kritische jongeren.

De jeugdclub kon ook overleven dank zij subsidies, hoewel deze niet volstonden om de huisvesting in orde te brengen.

Tot op het fatale moment dat er een instorting was, gelukkig zonder gekwetsten. Maar dit betekende toch het einde van dit prachtig initiatief.

En zoals eerder vermeld was het een creatieve bedoening waaruit dan gesproken zijn : het poppentheater met Hendrik Van Steelant, de disco Pallieter, de groep visbakkers rond Luc Van Belleghem...

Veel jongeren hebben er toen hun verantwoordelijkheid opgenomen en zich ingezet voor de jeugdclub en hun leeftijdsgenoten. We denken aan de vroegere voorzitters Marcel Rappé, Annemie Creyf, Debeir Annemie, Luc Van Belleghem, en... Pol Deneve natuurlijk.

De jeugdclub De Wullok

De disco

In de jeugdclub moest er muziek gemaakt worden, en Paul zorgde graag voor die muzikale ondersteuning en de ambiance.

Het werd geapprecieerd en af toe werd wel eens gevraagd of Paul muziek kon maken op een of ander feestje... en later op huwelijksfeesten van gasten van de Wullok.

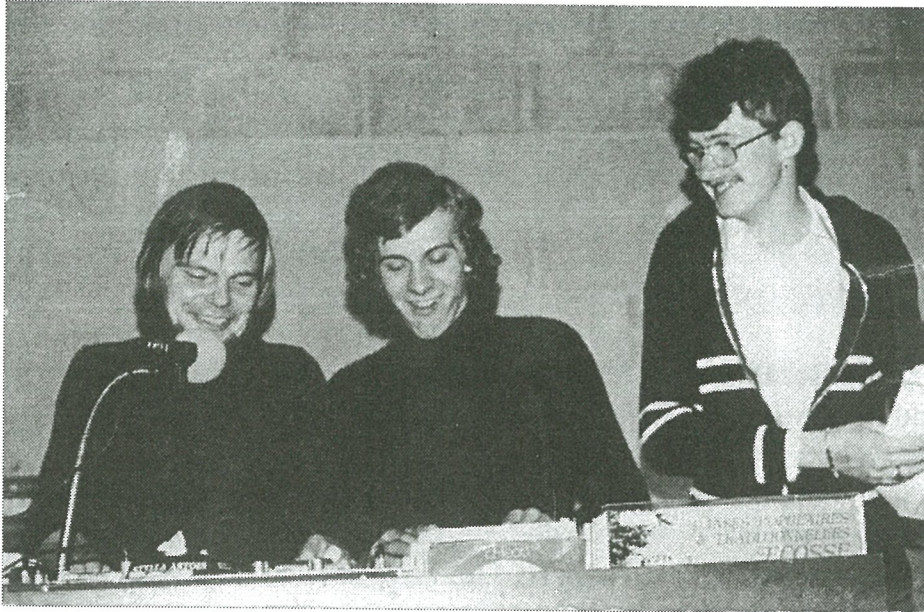
Het waren de hoogdagen van de popmuziek en de verenigingen wisten de muziek van Disco Pallieter te waarderen.

De oude Ravelingen was the place to be, ambiance verzekerd. En menige vereniging heeft zo de kas gespijst.

Bij zoverre dat de disco een eigen leven begon te leiden en dit op een moment dat Disco Love van Eeckhout (groenten en fruit) stopte.

Top Dj's waren onder anderen Dirk Deknock en Albert Vanbeveren, Jef, Luc en Marc Monballyu, Jan Rotsaert, Luc Verlinde, Stefaan Cornelis, Stefaan Vlietinck en Didier Louwagie van de Micado.

Op een gegeven ogenblik waren er vier disco's die op verplaatsing konden gaan en telkens bemand werden door twee personen.

De heren De Neve Paul, Rotsaert Jan en Verlinde Luc

En natuurlijk viel er altijd wel wat te beleven.
Er waren de fuiven, de familiefeesten en vooral de trouwfeesten.

Af en toe werd er al eens ruzie gemaakt, maar meestal verliep alles naar wens. Toch is het eens voorgevallen (niet in Heist, zegt Pol) dat zowat vijftig familieleden buiten stonden ruzie te maken en te vechten onder het thema : wie zal dat allemaal betalen.

Op een gegeven ogenblik verliet de ene familie de zaal en... de rest bleef vieren tot 6 uur 's morgens.

Nu is dit bijna niet meer mogelijk want de muziek moet stoppen rond 3 uur.
Niet interessant voor de DJ want de vette supplementaire uren vallen zo weg...

En dan waren er natuurlijk ook de spelletjes. De disco zorgde ook voor de animatie en Paul was daar zeker de grootmeester !

Dansend een luciferdoosje doorgeven van neus tot neus... of dansen met een appel tussen de benen of tijdens de farandole de sinaasappel doorgeven gekneld onder de kin.

Veel hoempapa en zak eens lekker door.

En natuurlijk ook de kusjesdans, en de vogeltjesdans.

En dan de spaghettidans waarbij men een spaghetti in de mond houdt en door de knieën moet gaan zonder het stokje te breken.

Of de gazettdans waarbij met een opgevouwen krant moet openleggen op de grond en er dan zo snel mogelijk, met je partner op gaan staan.

En uiteraard de traditionele stoeltjesdans.

Het was de tijd van : geen spelletjes, geen goeie disco !

Kortom, Vlaanderen op zijn mooist.

En wat later op de avond kwam de “dos à dos en buuk à buuk”. Rug tegen rug en daarna buik tegen buik waarbij men bij het woord Mexico elkaar moet kussen. Hilarische taferelen die we wellicht allemaal zelf ook beleefd hebben en dus zeer herkenbaar zijn.

Dansend in farandole elkaar de hand geven tussen de benen door... leuk en plezant, want er zitten altijd wel profiteurs in de zaal.

Tijdens de huwelijksfeesten werd leute en plezier afgewisseld met emotionele momenten. Zoals “Bedankt lieve ouders” bij de start, of Il silencio bij het snijden van de taart.

De keuze van het liedje voor de openingsdans was soms verrassend :

- Only a fool
- To all the girls I loved before

Voor de ambiance was dan Born to be alive een zekerheid.

En tussendoor kon men wel eens spelen van : Ach was ik maar... bij moeder thuis gebleven...

De herkenningstune van de disco was Groving with mister Blue en elk optreden werd steevast beëindigd met “ Romance” van van Beethoven.

Het land door verzorgde disco Pallieter verklede kinderbals, tot heden toe. Zelfs tijdens de zomer werd dit gedaan op het Heldenplein, met succes.

Carnaval is een zekerheid en Haloween is een nieuwigheid.

Nyamasheke

Ontwikkelingssamenwerking en mensen helpen, het moet kunnen.

Toen Leo en Angélique Breughelmans vertrokken voor een project naar Ruanda in 1977 voelde Paul zich aangesproken, temeer daar die jonge mensen voor hun uitgesteld vertrek nog één maand bij hem inwoonden.

Geld verzamelen voor het goede doel : een vaste waarde in Vlaanderen dank zij vele ongekende vrijwilligers en mensen die het initiatief willen nemen.

Op De Bolle werd gestart met een rommelmarkt : het werd een succes.

Die rommelmarkt verhuisde later naar het Heldenplein en groeide uit tot een groots gebeuren.

Pol en Marianne Kreps-Vermeille, Karel De Grauwe, Raymond en Maria Breughelmans, Manu Desutter en Paul De Neve.

Top act is de verkoop per opbod door Paul De Neve.

De mensen bieden voor gerief dat niet verkocht werd. In feite willen zij gewoon het werk steunen en spelen ze graag mee.

Ooit bracht één appel 8000 fr op. Pol liet de mensen opbieden en iemand bood drieduizend frank voor die ene appel. Maar de organisatie mocht de appel houden en Paul pikte in op een lagere bieder om de verkoop opnieuw te lanceren. En zo meerdere keren. Er is sfeer en men weet dat het geld goed besteed wordt. Het klokhuis werd verkocht voor 380 fr en belandde dan uiteindelijk in de vuilnisbak.

Momenteel steunt Nyamasheke zowat dertig projecten overal te wereld en wordt jaarlijks meer dan 25.000 euro uitgedeeld.

De activiteiten werden ook uitgebreid. Naast de rommelmarkt op 21 juli op het Heldenplein zijn er nog de Vlaamse Kermis in Ravelingen, de verkoop op De Krinkel en wordt het jaar door gewerkt aan het sorteren en prijzen van het materiaal.

En elk heeft zijn specialiteit.

Staf Vermeille was jarenlang de boekenverantwoordelijke en had per onderwerp vaste klanten die hij een seintje kon geven als er iets speciaals was.

Soms werden er ook speciale zaken verkocht.

Zo werden de processieklederen en de vleugels van de engels van de processie van de zeewijding in de jaren tachtig publiek verkocht.

Ooit werden ook de oude wijzers van het uurwerk in de klokkentoren openbaar verkocht.

Paul was de eerste voorzitter en gaf dit door aan Marcel Vanparijs die het om gezondheidsredenen moest stoppen, zodat Paul nu weer voorzitter is. Gelukkig met vele tientallen hard werkende en overtuigde medewerkers. Walter Ruttens leidt de ganse praktische organisatie in goede banen.

Paul samen met Jan Denecker in volle actie tijdens de verkoop op het Heldenplein

De Kruisevocatie

Pol had het idee opgevat om een grote kruisweg door het centrum van Heist te laten trekken. Een combinatie van processie en toneel. Iets dat niet evident was, maar waar iedereen zou van opkijken.

Hij kaartte dit voorstel aan bij pastoor Loncke die er onmiddellijk voor te vinden was. Pol had er lang over nagedacht en alles was eigenlijk reeds goed uitgewerkt, samen met de verdienstelijke onderpastoors Jan Lavaert en Ben Gryson. De finale zou in de kerk gebeuren... in stilte, in de duisternis. De mensen moesten op Goede Vrijdag naar huis met de zelfde vragen als die van de apostelen : wat nu ? Is dit nu alles ?

Voor de realisatie had Paul 60.000 fr nodig. Pastoor Loncke haalde ze uit zijn bureau en gaf ze aan Paul, zonder woorden, zonder briefje... maar met vertrouwen.

Dit bedrag werd aangevuld door subsidies van de gemeente en de verkoop van steunkaarten waarbij Edith Van Hecke, Georgette Vandierendonck en Roger Vantorre zich zéér verdienstelijk maakten.

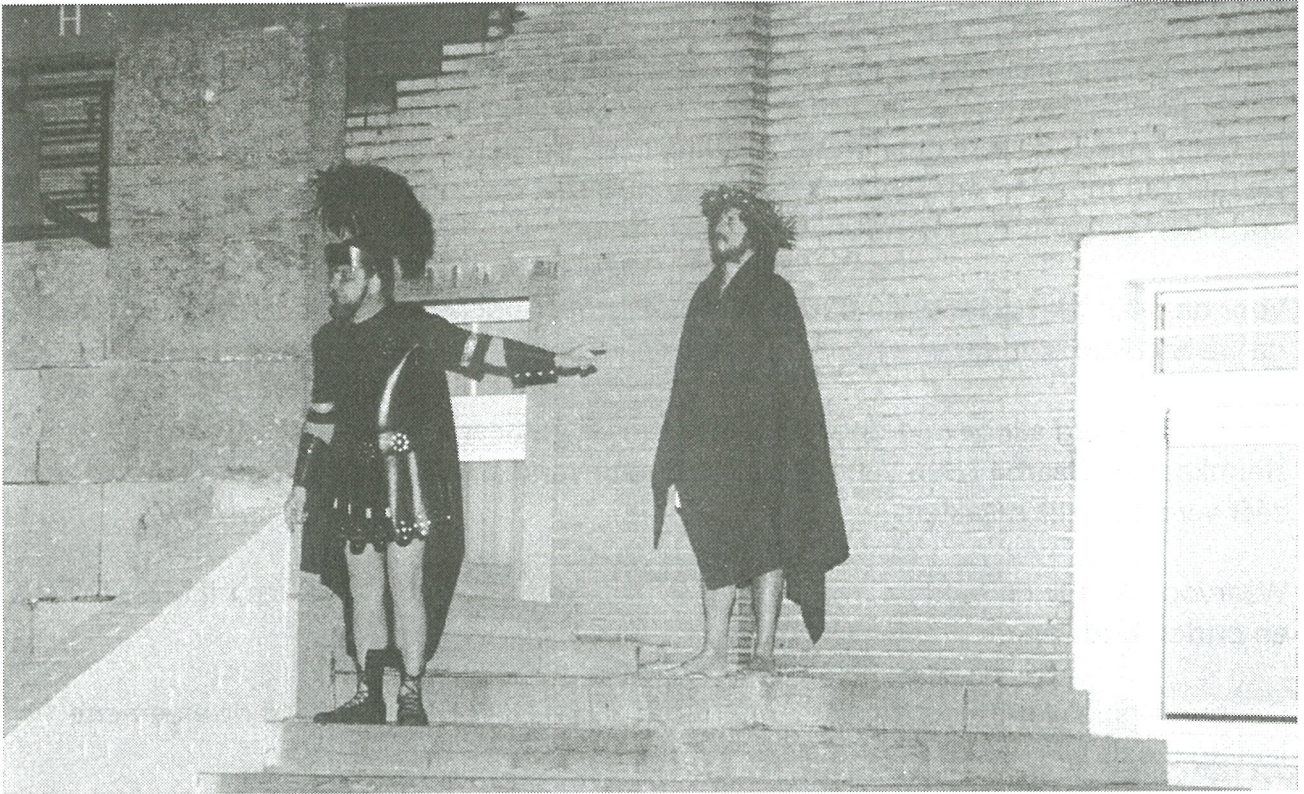
Waarvoor diende dit geld ? Om kledij te laten maken, kostuums te huren bij Maes in Tielt en onderhoud van de processiekledij van Gistel.

De toneelregie was in handen van Roger Christiaens, Paul De Neve deed de algemene leiding (zoals hier van tussen het zeer talrijke publiek).

De eerste opvoering was een massaal succes ! Iedereen sprak er over en iedereen was dol enthousiast.

Na de stille apotheose kwamen de deelnemers bijeen in de Ravelingen en werd er nog iets gegeten en gedronken : boerenbrood met HESP !!! Sommigen namen daar aanstoot aan, want het was op Goede Vrijdag...

Pontius Pilatus, Paul op de trappen van het stadhuis met Jezus (Geert Van Hoeymissen)

Bijzonder indrukwekkend was ook de kruisiging in 't Kijkdorp. Jarenlang was Maxim Willems de gekruisigde Christus, en het ontbloot bovenlijf geraakte onderkoeld door de barre weersomstandigheden.

Maar wat niemand wist... er stond een warm bad klaar waar hij in dook met schmink en al.

En er stond ook een fles cognac klaar... die bij het verlaten van het gastgezin serieus minder inhoud had zodat Maxim soms wat verblijd de Ravelingen binnenkwam op het einde.

Maar dat hoort er nu eenmaal bij.

Eén maal was het weer zo slecht dat men verplicht was alles te laten doorgaan in de kerk. Het werd een zeer indrukwekkende bedoening, maar natuurlijk zonder de uitstraling van de Kruisevocatie in natuurlijke decors.

Zuster Renildis was steeds super begeistert en zij vond het fantastisch dat een leek het geloof zo naar de mensen toe bracht. De toeschouwers leefden echt mee en zo hoorde men wel eens : kijk, en nu gaat hij nog een keer vallen... catechese op straat.

Weet dat er mensen waren die naar de gekruisigde Christus kwamen om te vragen of hij iets voor hun kind kon doen... zo gingen de mensen er in op !

In 1981 zorgde de vrije radio Valko zelfs voor een life reportage.

De Kruisevocatie greep 13 keer plaats onder de gegroepede leiding van Dirk en Patrick Timmerman, de drie broers Monballyu, Ronny Herreboudt, zuster Renildis, de pastoor en met Aquotum en dank zij de medewerking van zovelen.

Zo had men eens geen gepaste doornenkroon. Joseph Dyserinck zei zonder veel complementen: ik zal zien wat ik kan doen.

De volgende dag kwam hij met een zelfgemaakt prachtexemplaar.

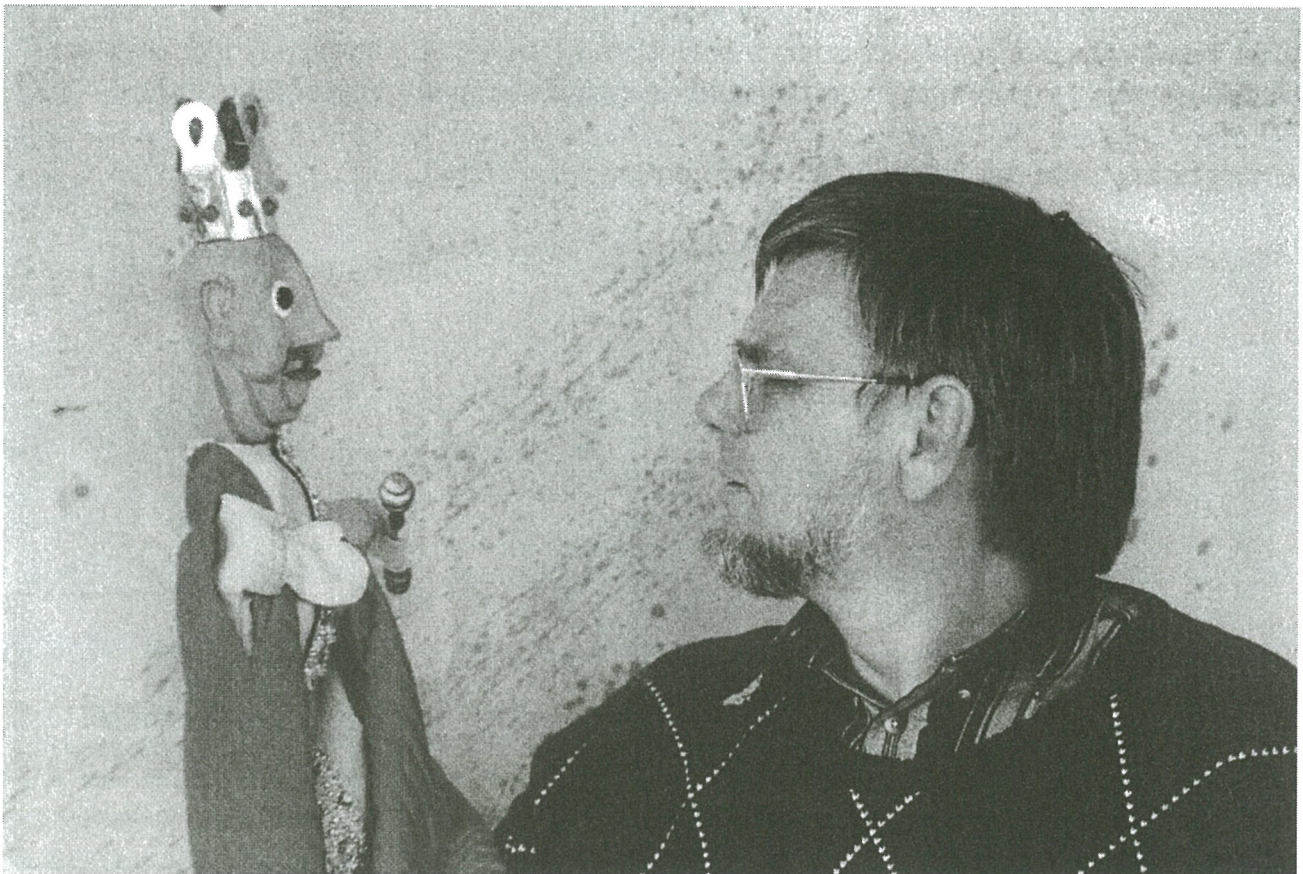
Kijk, zegt Paul, dat zijn nu de dingen die mij treffen en die zoveel mogelijk maken in onze maatschappij.

Het poppentheater

Zoals reeds gezegd is het poppentheater gegroeid uit de werking van De Wullok.

Samen met Hendrik Van Steelant, collega-onderwijzer, werkte Paul dit verder uit en richtte hij bij hem thuis een echt poppentheater in.

Maar de meeste Heistenaars kennen het poppentheater wellicht van op de folkloremarkt, of de zovele optredens in Knokke-Heist en omstreken.

Met zijn poppen is Paul de koning te rijk

Uiteraard zijn er nog heel wat zaken die Pol gedaan heeft of waaraan hij meegewerkt heeft. Denken we maar aan OPUS 82, zijn dansformatie.

Opus 82

Of aan de animatie voor Oranje, waarbij de dansavonden op het Heldenplein in juli en augustus eigenlijk toeristische toppers geworden zijn.

Het is fantastisch te zien hoe ouders met kinderen, validen en minder validen, allemaal samen gezond plezier maken en dansend de avond doorbrengen, tot 22 u stipt.

Maar hobby nummer 1 van Pol is zeker Sientje

André Desmidt